

Микропроцесорски системи

10. блок: Итерфејси за комуникацију SPI и I²C

др Срђан Митровић, дипл. инж.

зимски семестар, 2016./2017. год.

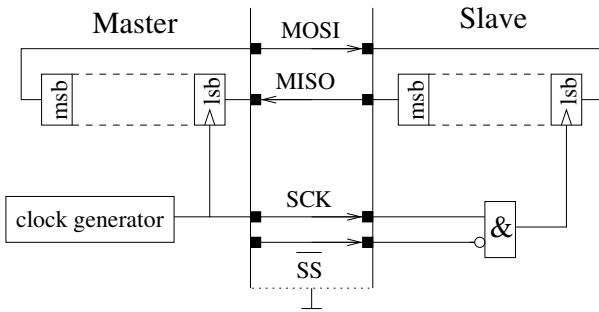
Периферијски серијски интерфејс

То је једноставан серијски *point-to-point* интерфејс заснован на *master-slave* принципу. Он омогућава *full-duplex* комуникацију између мастера (најчешће микроконтролер) и једног или више периферног уређаја (*slaves*).

Интерфејс чине четири *singleended* линије:

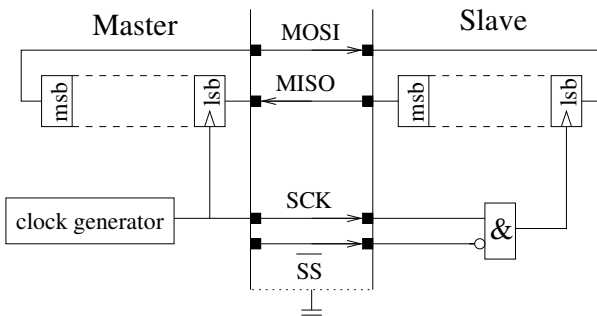
- MOSI** – *Master Out, Slave In*. Ову линију користи мастер за предају података ка слејву.
- MISO** – *Master In, Slave Out*. Овом линијом слејв шаље податке мастеру.
- SCK** – *System Clock*. Мастер шаље слејву сигнал такта
- SS** – *Slave Select*. Овом линијом мастер селекује слејв.

Периферијски серијски интерфејс

- интерни померачки регистар
- на сваки импулс такта msb мастера преко MOSI долази у регистар слејва као lsb
- ↑ на сваки импулс такта msb слејва преко MISO долази у регистар мастера као lsb
- после 8 циклуса, мастер и слејв су разменили поруке

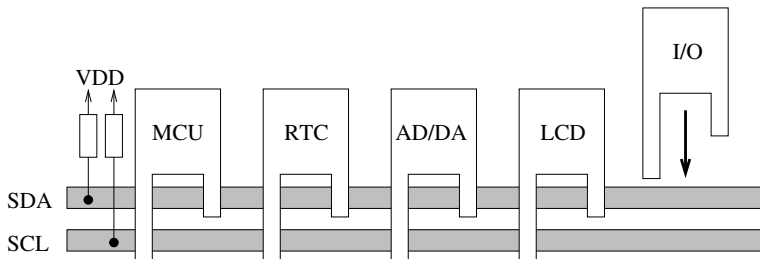
Периферијски серијски интерфејс

Мастер мора експлицитно селекувати слејв постављајући \overline{SS} на "low". Могуће је поставити два слејва на SPI ако један директно реагује на \overline{SS} , а други прво негира линију. Уколико мастер може да користи више I/O пинова, број слејвова се може повећати на 2^n употребом спољашњег декодера.

- протокол је развио Philips ¹
- синхрона комуникација
- master – slave принцип
- користи се за комуникацију на кратким растојањима
- може да функционише у пет различитих модова:
 - *standard mode* – 100 kbit/s
 - *fast mode* – 400 kbit/s
 - *Fast mode Plus* – 1 Mbit/s
 - *highspeed mode* – 3.4 Mbit/s
 - *Ultra Fast-mode* – 5 Mbit/s (али је једносмеран)
- модови су компатибилни (осим последњег)
- дозвољено је постојање више мастера, а минимум је један

¹NXP Semiconductors . UM10204 I2C-bus specification and user manual.
User Manual, 5, October 2012

- једноставно додавање нових уређаја на магистралу
- подржава 7-битно и 10-битно адресирање
- највиши битови (3 или 4) су хардверски резервисани (произвођач)
- адресе $(0000XXX)_2$ и $(1111XXX)_2$ су резервисане
- преостаје 112 могућих адреса за слејворе

Пренос података

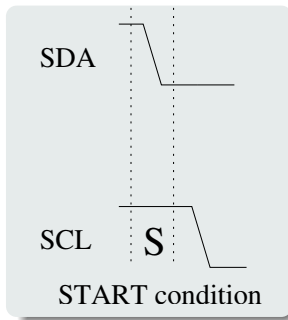
- single-ended магистрала, напонски нивои су дефинисани у односу на масу:
- *low level* је у опсегу $[-0,5 \quad 0,3 \cdot V_{DD}]V$
- *high level* је у опсегу $[0,7V_{DD} \quad V_{DD} + 0,5]V$
- позитивна логика

Пошто су жице повезане преко спољашних *pull-up* отпорника, *high level* се никада не успоставља. Ова асиметричност између *low level* и *high level* узрокује то да линија има доминатно и рецесивно стање (*dominant and recessive state*). Уколико уређај да на излазу 0 и линија прелази у „ниско“ стање, оно остаје ниско чак и ако један или више уређаја да на излазу „1“. Пошто „0“ увек побеђује, ова особина се зове и жичано И коло (*wired-AND*). Ова особина се користи у сврхе арбитрације.

I²C пакет

- Неактивно стање је високо
- Предају иницира мастер, стављањем сигнала такта на *SCL* и услова старта (S) на *SDA* линију.
- Мастер ставља адресу на магистралу и врсту приступа *R/W*.
- Након *R/W* бита *slave* шаље потврду да је препознао адресу.
- Шаљу се подаци, са потврдом након сваког бајта.
- На крају преноса, мастер генерише STOP (P) и магистрала је слободна.
- или понавља START (Sr), завршава се текући пренос и почиње нови.

СТАРТ и Поновљени СТАРТ

Напомена

Само START и STOP мењају ниво на SDA док је SCL на "high". Нормалан ток података, укључујући и потврду – ACK, мења ниво када је стање на SCL "low".

Поновљени старт (Repeated Start) је исти као и обичан.

Адресе и управљање смером

Адресе

Код 7-битних адреса прво се шаље msb. SDA ниво се мења када је SCL на ниском нивоу, а чита се када је SCL на високом нивоу.

Управљање смером – Direction Control

После 7 адресних бита, мастер завршава бајт слањем (R/W) бита који означава смер следеће трансмисије. Ако је R/W висок, мастер жели да чита податке, а ако је R/W низак мастер жели да шаље податке. Сваку трансмисију на магистрали започиње мастер, слањем адресе слејва, ако је R/W висок, слејв шаље потврду и мења се смер – слејв почиње са слањем података.

Acknowledgement

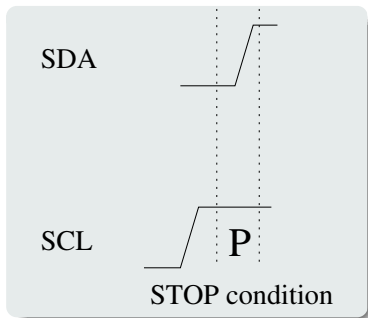
После сваких 8 битова пријемник шаље потврду – (\overline{ACK}) да је примио податке. Потврда се шаље постављањем SDA на “low”. Једини изузетак је последња потврда када је мастер пријемник: тада мастер не потврђује последњи бајт и SDA остаје “high”, што сигнализира слејву који предаје податке да је пренос завршен. Слејв ослобађа линију и чека поновљени старт или стоп.

Data

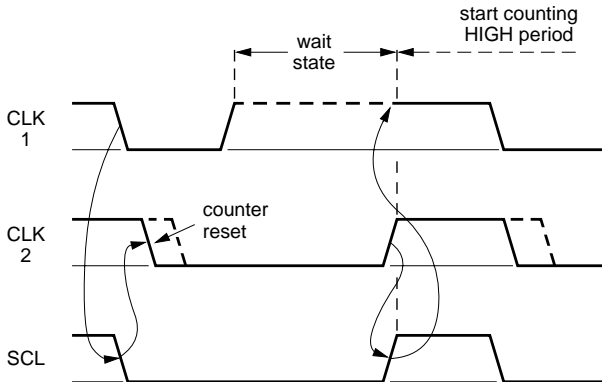
Битови података се шаљу као и остали битови, и сваки бајт се мора потврдити од стране пријемника. Прво се шаље msb бит. Не постоји ограничење броја битова података у једном фрејму предаје.

STOP

Сигнал STOP (P) је супротан услови START, сада се SDA поставља са “low” на “high” када је SCL “high”. Стоп шаље мастер када жели да ослободи магистралу. Чим је STOP послат, магистрала је неактивна (idle) и може је захтевати неки други мастер.

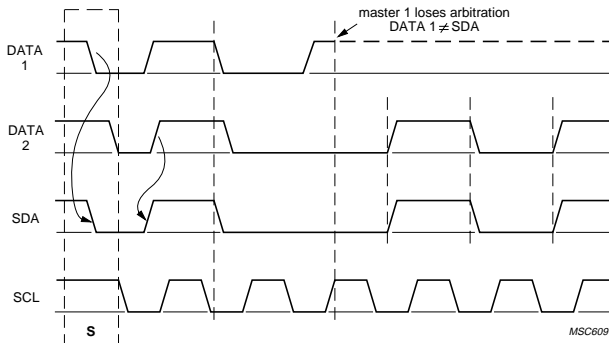
- Сваки мастер генерише свој сигнал такта.
- Како синхронизовати сигнал такта на SCL линији?

- Мастер са најдужим нивоом "low" генерише "low" на SCL.
- Мастер са најкраћим нивоом "high" генерише "high" на SCL.
- **wired-AND**

- Како одредити ком мастеру доделити SDA линију?
- Користи се *wired-AND* особина SDA линије.

Bus Arbitration

- Када је магистрала неактивна (idle), било који мастер може послати старт и почети трансмисију.
- Мастер проверава стање SDA линије (да ли је послати бит постављен на линији).
- Низак ниво је доминантан, мастер који уписује 1 и чита 0 препознаје да је магистрала заузета.

Домаћи – необавезан – топло се препоручује

Направити табелу проучаваних комуникационих протокола и интерфејса сортираних по броју линија које се користе за комуникацију. Линију GND не бројати. У додатним коланама описати: синхрона, асинхрона, серијска, паралелна, full duplex, half duplex . . .

